

Udvalgets Beslutninger er endelige og kan ikke indbringes for Kommunalbestyrelsen eller for Ministeriet. Om Anke til Landsnævnet for Børneforsorg henvises til Bestemmelserne i § 7.

Til § 5.

Bestemmelsen tillægger Magistraten samme Beføjelse, som den, der ved Kap. I. § 6 er tillagt Formanden for et socialt Udvalg.

Til § 7.

Naar der i et socialt Udvalg ikke er det nødvendige Flertal for Fjernelse af et Barn fra Hjemmet, er der ved Bestemmelsen i Kap. I. § 6, 3. Stk., tillagt 2 af de Medlemmer, der har stemt for Fjernelse, Ret til at forlange Sagen forelagt for Landsnævnet for Børneforsorg. Paa samme Maade mener man, at Magistraten maa have Ret til at indanke Børneværnsudvalgets Beslutning for Landsnævnet, naar Udvalgets Beslutning gaar ud paa, at Barnet ikke skal fjernes.

Til § 8.

Ligesom ved Spørgsmaal om Fjernelser mener man, at Magistraten som den Myndighed, der udøver Forsorgen for de fjernede Børn, i Tilfælde af, at der opstaar Uenighed mellem den og Børneværnsudvalget om Spørgsmaal om Hjemgivelse, maa have Adgang til at indbringe Sagen for Landsnævnet for Børneforsorg.

Til § 9.

Da Afgørelsen af Spørgsmaal om Forsorgsforlængelse foreslaas henlagt til Børneværnsudvalget mener man, at det er Tidspunktet for dette Udvalgs Beslutning, der maa være afgørende for, om Forsorgsforlængelsen er sket rettidigt, d. v. s. inden Barnets fyldte 18. Aar. Det er altsaa ikke tilstrækkeligt, at Magistraten inden et Barns 18de Aar har besluttet at søge Børneværnsudvalgets Godkendelse af Forsorgsforlængelsen.

Til § 10.

Da den Beskyttelse af Børn og unge, som tilsigtes ved Bestemmelsen i Kap. VIII. § 2, om det sociale Udvalgs Beføjelser med Hensyn til at overvære Afhøringen af Børn under 18 Aar, formentlig dels ligger i, at en særlig i Børneforsorg kyndig Person overværer og eventuelt selv foretager Afhøringen af Barnet, og dels i, at det er en uafhængig, folkevalgt Repræsentant, hvem disse Beføjelser er tillagt, mener man, at det i København maa være Børneværnsudvalget, der udøver de heromhandlede Beføjelser, jfr. iøvrigt herom nærmere Bemærkningerne til Kapitel VIII. § 2.

Kapitel II.

Til § 1.

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til Værgeraadslovens § 51. I Stk. 1 har man anset det for ønskeligt ved Eksempler nærmere at angive, i hvilke Tilfælde Bestemmelsen kan anvendes, ligesom man har ment herigennem at gøre Mulighederne for at anvende forebyggende Børneværnsforanstaltninger noget videre end hidtil ved den saaledes udtrykte Fortolkning af Begrebet »Hensynet til Barnets Velfærd«. Med Hensyn til de Foranstaltninger, der gives Adgang til at iværksætte, bemærkes særlig, at der foreslaas indført Ret til at give Paalæg om Barnets Pleje, herunder altsaa f. Eks. med Hensyn til Barnets Ernæring, ligesom man særlig fremhæver, at der med Hensyn til Børn over den undervisningspligtige Alder efter Udvalgets Forslag vil kunne gives Paalæg om, at de skal søge en Aftenskole eller teknisk Skole; det sidste kan f. Eks. faa Betydning for Lærlinge.

Da Iværksættelsen af forebyggende Børneværnsforanstaltninger kan antages at ville medføre Udgifter for Forældrene, og da det iøvrigt f. Eks. ved Fjernelse ikke er Hensigten, at Børneværnsforanstaltningerne skal medføre nogen Udgift for Barnets Forældre, udover de Bidrag, der paalægges dem efter de særlige Regler herom, jfr. Udvalgets Bemærkninger til §§ 7 og 10 i Udkastet til Lov om offentlig Hjælp, mener Udvalget at burde foreslaa, at der aabnes Adgang til i Trangstilfælde at yde Forældre Hjælp til Afholdelse af Udgifter, der flyder af de heromhandlede forebyggende Foranstaltninger, uden at det medfører nogensomhelst Retsvirkninger for de paagældende. Det bemærkes, at det foreslaas, at der kan paalægges Bidrag, naar Børnene skal søge en forebyggende Børneværnsinstitution, jfr. ad § 7 i Udkastet til Lov om offentlig Hjælp, medens der ikke menes at være Anledning til ogsaa at indføre Adgang hertil for den øvrige Hjælp, der kan blive Tale om i denne Henseende, under Hensyn til de ringe Beløb, det sædvanlig vil dreje sig om, ligesom Udvalget mener, at dette kan bidrage til Fremme af forebyggende Foranstaltninger, hvis Anvendelse maa anses for at være af stor Betydning. Ved Værgeraadslovens § 55 er der allerede nu aabnet Adgang for Værgeraadene til at yde øjeblikkelig økonomisk Hjælp een Gang for alle, naar Fjernelse af et Barn fra dets Hjem derved kan undgaas, samt i Henhold til Bestemmelserne i § 51, jfr. § 95, til at yde Belædningshjælp, naar Børn henvises til fore-